

ကြွေးကျိုးညီမ မဂ်ဗိုလ်ရ

မေတ္တာ ဒေါက်တာအရှင်သူရိယ

“ကြောင်း - ကျိုးညီမှ မဂ်ဖိုလ်ရ”

- ◆ ကြောင်းကျိုးညီမှ၊ မဂ်ဖိုလ်ရ၊ သာကေရှိပေသည်။
- ◆ အရာရာတိုင်းမှာ၊ ဤနည်းသာ၊ မှန်စွာ ဖြစ်နေသည်။
- ◆ အကြောင်းမရှိဘဲ၊ ကြိုးစားလဲ၊ သဲထဲရေသွန်မည်။
- ◆ မကြိုးစားဘဲ၊ ကြောင်းရှိလဲ၊ ရေထဲသဲသွန်မည်။
- ◆ အကြောင်းလည်းပြည့်၊ ကြိုးစားဘိ၊ ရ၏မဂ်ဖိုလ်အဆီ။
- ◆ ယောဂီအင်္ဂါ၊ ခုနစ်ဖြာ၊ မှန်စွာပြည့်ရမည်။
- ◆ ကျောင်း၊ ဂေါစရဂါမ်၊ စကားသံ၊ မှတ်ရန်ပုဂ္ဂိုလ်မည်။
- ◆ ဥတုအစာ၊ ဣရိယာ၊ သင့်ကာနေရမည်။
- ◆ အကြောင်းခုနစ်ပါး၊ ပြည့်စုံငြား၊ ကြိုးစားရဦးမည်။
- ◆ ကြောင်းကျိုးညီမှ၊ မဂ်ဖိုလ်ရ၊ ဗုဒ္ဓဟောမိန့်သည်။
- ◆ မာတိကာမာတာ၊ ဒေသနာ၊ မှန်စွာသက်သေတည်။

မေတ္တာရူ ဒေါက်တာအရှင်သူရိယ

ကြောင်းကျိုးညီမှ မဂ်ဖိုလ်ရ

ကြောင်းကျိုးညီမှ မဂ်ဗိုလ်ရတနားတော်

မေတ္တူ ဒေါက်တာ အရှင်သူရိယ

သာသနာ - ၂၅၆၂

ကောဇာ - ၁၃၈၀

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

- ❑ စီစဉ်ထုတ်ဝေသူ - အရှင်သူရိယ (မေတ္တာဂူ)
- ❑ ကွန်ပျူတာ - ခြူးနှစ်ကောင်
ဘုရားကြီးငါးကန်တောင်ဖက်
မန္တလေး။ ဖုန်း ၀၉-၂၀၃၅၃၀၄
- ❑ အကြိမ် - ပထမအကြိမ်
- ❑ အုပ်ရေ - ၁၅၀၀
- ❑ စီတီပီ - မန္တလား
- ❑ ခုနှစ် - ၂၀၁၈-ခုနှစ်
- ❑ ပုံနှိပ် - လင်းသန့် အေဘွမ်ဆက်
မန္တလေး။

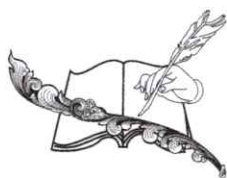
မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	▣ အမှာစာ	
	▣ ကျေးဇူးတင်လွှာ	
၁။	ယောဂီမှီရာ ခုနစ်ဖြာ	၂
၂။	တိတ်ဆိတ်လုံခြုံ ကျောင်းခိုလှုံ	၃
၃။	သင့်လျော်အရပ် ချဉ်းကပ်နေပါ	၅
၄။	သင့်လျော်စကား ပြောကြားရမယ်	၆
၅။	သင့်လျော်ဆရာ ရှာမှီးပါ	၁၀
၆။	မပူမအေး ရာသီရွေး	၁၃
၇။	သင့်လျော်အစာ စားသောက်ပါ	၁၅
၈။	သင့်လျော်ဣရိယာ ရွေးချယ်ပါ	၁၆
၉။	သပ္ပာယ် (၇)ထွေ ပြည့်စုံစေ	၁၈
၁၀။	ဒေသနာသာဓက ဖွေရှာပြ	၂၀
၁၁။	ဝါဆိုဝါကပ် နေရပ်ဖွေရှာ	၂၀
၁၂။	မာတိကမာတာ ပင့်ဖိတ်ရှာ	၂၂
၁၃။	ရဟန်း(၆၀) ဝါဆိုမယ်	၂၃

မာတိကာ (၂)

၁၄။	ဝါဝင်ကာလ သြဝါဒ	၂၅
၁၅။	အပိုစကား မပြောကြားကြ	၂၇
၁၆။	သမဏဓမ္မ ဟောပြောကြ	၂၉
၁၇။	ဘောဇနသပ္ပာယ် လိုနေကြ	၃၁
၁၈။	အကြောင်းလည်းညီ	
	ကြိုးစားသည် ရပြီမဂ်ဖိုလ်များ	၃၃
၁၉။	ကြောင်းကျိုးညီပြီ သက်သေတည်	၃၄
၂၀။	ကြောင်းကျိုးညီမှ မဂ်ဖိုလ်ရ	၃၆

‘ကြောင်း-ကျိုးညီမှ မဂ်ဖိုလ်ရ’

အမှာစာ

ယနေ့ခေတ်သည် ဝိပဿနာကို အထူး
စိတ်ဝင်စားသောခေတ် ဖြစ်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နေ့စဉ်နဲ့အမျှ
ဝိပဿနာပွားများနေကြသူတွေကို ပြည်တွင်းပြည်ပ
နေရာဌာနတိုင်းမှာ တွေ့မြင်နေရသောကြောင့်ဖြစ်
ပါသည်။

ဝိပဿနာအလုပ် အားမထုတ်ဘူးသည့်
တိုင် ဝိပဿနာဆိုသည့် စကားလုံးကိုတော့ လူတိုင်း
နီးပါး ရင်းနှီးပြီးသား ဖြစ်နေကြပါသည်။

ရှေးရှေးဘဝက ကုသိုလ်အထုံ ပါလာသူ
တွေကတော့ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ ဝိပဿနာအလုပ်
အားထုတ်ခွင့်ရကြပါသည်။

အမှာစာ(၂)

ထိုသူများသည် အကြောင်း ညီညွတ်တိုင်း
ဝိပဿနာအလုပ် အားထုတ်ဖို့ အားသန်နေတတ်
ကြပါသည်။

ထိုသူတို့နှင့် နီးစပ်သူ ဆက်စပ်သူများလည်း
မုဆိုးနားနီး မုဆိုး၊ တံငါနားနီး တံငါဆိုသလို သူတော်
ကောင်းနားနီးတော့ သူတော်ကောင်းများဖြစ်ကြပြီး
ဝိပဿနာအလုပ်ကို အတူလိုက်ပါ အားထုတ်
တတ်ကြပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာပင်ဖြစ်လင့်ကစား အချို့သူများ
ကတော့ လောကကြီးရဲ့ ပဉ္စလက်ဆန်ဆန်
မှော်ဝင်လှည့်ကွက် ပြကွက်များအောက် ပြားပြား
မှောက် ရောက်ကာမှ ဘုရားရှင်ရဲ့တရားတော်များ
ကို နာကြားပြီး သက်သာခွင့်လေးများ ရမလား
လို့ အပြေးအလွှားနဲ့ တရားရိပ်သာ အရောက်လာ
ကြောက်ရှာလို့ ဝိပဿနာပွားကြတာတွေလည်းရှိ
ပါသည်။

မည်သို့ဆိုစေ ဝိပဿနာ အလုပ်ကိုတော့
ပွားများအားထုတ်သင့်လှပေသည်။

အမှာစာ (၃)

ဘာအကြောင်းကြောင့်ပဲ အားထုတ်အားထုတ် အားထုတ်နိုင်ရင် အလွန်ကောင်းပါသည်။

ဝိပဿနာကို ဝါသနာပါလို့ပဲ အားထုတ်အားထုတ်၊ အကျိုးလိုလို့ပဲ အားထုတ် အားထုတ်၊ ဝိပဿနာလမ်းဆုံးရင်တော့ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ရမှာ အသေချာပါပဲ။

ဝိပဿနာ အားထုတ်သူ အများစုရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ မဂ်ဖိုလ်ရဖို့ပါပဲ။ မဂ်ဖိုလ်ဆိုတာကလည်း လွယ်လွယ်နဲ့ ရတတ်တဲ့ အရာမျိုးကတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကြိုးစားအားထုတ်သူတိုင်းလည်း မရတတ်ကြပါဘူး။ သူ့အကြောင်းနဲ့ သူ့အကျိုး ကိုက်ညီမှုရှိမှ ရတတ်တဲ့အရာပါ။

ကြိုးစားအားထုတ်မှုရှိပေမယ့် အကြောင်းတရားများ မပြည့်စုံခဲ့လျှင် လိုချင်ပေမယ့်လည်း မရဘဲဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ အကြောင်းတရားတွေကလည်း မပြည့်စုံ၊ ကြိုးစားအားထုတ်မှုကလည်း မရှိဘဲနဲ့ တရားရပြီ၊ မဂ်ဖိုလ်ရပြီ အပါယ်တံခါးပိတ်ပြီဟု ဆိုနေသူများ သတိထားစရာပါ။

အမှာစာ(၄)

မဂ်ဖိုလ်ဆိုတာ သံသရာရက်တွေကို တိုစေ
တတ်တဲ့ သဘောတရားပါ။ အပါယ်ဆင်းရဲ ဝဋ်
ဆင်းရဲ၊ သံသရာဆင်းရဲတွေကို လျော့ချ နိဗ္ဗာန်
ချမ်းသာကို အပြည့်အဝ ခံစားစေတတ်တဲ့ သဘော
တရားလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

မဂ်ဖိုလ်ရလျှင် သူ့မဂ်ဖိုလ်အားလျော်စွာ
သံသရာရက်တွေ တိုသွားပါတယ်။ ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ
လျော့နည်းသွားပါတယ်။ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို အစဉ်
အတိုင်း ခံစားရပါတယ်။

ဤကဲ့သို့သော အကျိုးတရားတွေကို ဖြစ်
စေနိုင်တဲ့ ရစေနိုင်တဲ့၊ ပေးစွမ်းနိုင်တဲ့ မဂ်ဖိုလ်ကို
လွယ်လွယ်နဲ့တော့ မရနိုင်ပါဘူး။ မရနိုင်ပေမယ့်
လူတိုင်း လိုလားအပ်တဲ့ တရားများ ဖြစ်ပါတယ်။

တရားအားထုတ်သူတိုင်း မဂ်ဖိုလ်ရဖို့ မဟုတ်
ကြပေမယ့် မဂ်ဖိုလ်ရချင်သူတိုင်းကတော့ တရား
အားထုတ်ကြပါတယ်။ မဂ်ဖိုလ်ရချင်လို့ တရား
အားထုတ်သူများအတွက် မဂ်ဖိုလ်ရစေဖို့ ပြည့်စုံ
ရမည့် အကြောင်းတရားများကို ‘ကြောင်းကျိုးညီမှ

အမှာစာ(၅)

မင်္ဂလီရ် တရားတော်မှာ ပြည့်စုံစွာ ညွှန်ပြထား
ပါပြီ။ ပန်းတိုင်ရောက်အောင် ဆက်လက် လျှောက်
လှမ်းဖို့ကတော့ မိမိတာဝန်သာဖြစ်ပါကြောင်း . .

မေတ္တာဖြင့်

မေတ္တဂူ ဒေါက်တာအရှင်သူရိယ

၄-၈-၂၀၁၈

‘ကျေးဇူးတင်လွှာ’

ဤစာအုပ်ငယ်ဖြင့် ဘုရား၊တရား၊သံဃာ ဆရာ၊မိဘတို့အား ကျေးဇူးတုံ့ကော် ပူဇော်ပါ၏။

စာရေးသူ၏ မေတ္တာဂူ ဓမ္မစာစဉ်များကို စဉ်ဆက်မပြတ် ပေါ်ထွက်နိုင်အောင် လုပ်ဆောင် ကူညီပေးကြပါသော ဥးဉာဏ၊ မခင်သူဇာနှင့် မဇင်ကလျာ ချမ်းမြေ့မြိုင် ပြင်စာတို့အားလည်း လှိုက်လှဲစွာ ကျေးဇူးတင်ပါ၏။

အထူးအားဖြင့် ‘ကြောင်းကျိုးညီမှ မဂ်ဖိုလ် ရ’ တရားစာအုပ်ကို မွေးနေ့ကုသိုလ်အဖြစ်ဖြင့် ဓမ္မဒါနပြုပေးပါသော မွေးနေ့ရှင် ဒေါ်ကြူကြူဝင်း (ထိန်ကုန်းရပ်၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ မန္တလေး) အား ကျေးဇူးများစွာ တင်ပါကြောင်းနှင့် ကြောင်း ကျိုးညီကာ မဂ်ဖိုလ်များ ရနိုင်ပါစေကြောင်း ထပ် လောင်း၍ ဆုမွန်ကောင်းတောင်းရင်း

မေတ္တာဂူ ဒေါက်တာအရှင်သူရိယ

‘ကြောင်းကျိုးညီမှ မဂ်ဖိုလ်ရ’ တရားတော်

မြတ်စွာဘုရားရှင်က မဂ်ဖိုလ်ရဖို့ တရားအလုပ် အားထုတ်ကြပြီဆိုရင် အကြောင်းတရားတွေ ညီညွတ်ဖို့လိုသလို ကြိုးစားမှုလည်း ရှိရမယ်လို့ ညွှန်ကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။ လိုအပ်တဲ့ အကြောင်းတရားတွေ မညီညွတ်ဘူး၊ ကြိုးစားမှုလည်းမရှိဘူးဆိုရင်တော့ ပြောင်းပြန်ပေါ့။ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် မရနိုင်ပါဘူး။

ယောဂီသူတော်စင်တိုင်း တရားအလုပ် အားထုတ်ကြတယ်ဆိုတာ ဝိပဿနာဉာဏ်တွေ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်တွေ ရချင်လို့ အားထုတ်ကြတာပါပဲ။

ဒီတော့ အားထုတ်တဲ့အခါမှာ ကြောင်းကျိုး ညီညွတ်ဖို့ လိုပါတယ်။ မိမိတို့က အားထုတ်သာ နေကြတာ ကြောင်း-ကျိုးက မညီညွတ်ဘူးဆိုရင် ကိုယ်လိုချင်တဲ့ အကျိုးတရားက မရနိုင်ပါဘူး။ ဒါကတော့ နေရောတိုင်းမှာ ဒီအတိုင်းပါပဲ။

နယ်ပယ်အသီးသီးမှာ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်
အောင်မြင်လာပြီဆိုရင် တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း
ကောင်းလို့ မဟုတ်ပါဘူး။ အကြောင်းတရားတွေက
ဘေးကနေ ခြံရံပြီးတော့ မ-တင်ပေးလိုက်လို့
အောင်မြင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဖြစ်လာတာပါ။

ယောဂီမှီရာ ခုနစ်ဖြာ

ဒီအတိုင်းပဲ တရားအလုပ် အားထုတ်တဲ့
အခါမှာ အောင်မြင်တဲ့ယောဂီ တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့
လိုအပ်တဲ့ အကြောင်းတရား(၇)ပါးရှိတဲ့အကြောင်း
ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မှာ ဟောထားပုံကတော့-

၁။ အာဝါသော ဂေါစရော ဘဿံ၊

ပုဂ္ဂလော ဘောဇနံ ဥတု။

ဣရိယာပထောတိ သတ္တေတေ၊

အသပ္ပါယေ ဝိဝဇ္ဇယေ။

သပ္ပါယေ သတ္တ သေဝေထ၊

ဧဝံဦ ပဋိပဇ္ဇတော။

နစိရေနေဝ ကာလေန၊

ဟောတိ ကဿစိ အပ္ပနာ။ တဲ့

(၁)တိတ်ဆိတ်လုံခြုံ ကျောင်းခိုလှုံ

မဂ်ဗိုလ်ရလိုတဲ့ ယောဂီတစ်ယောက်ဟာ တရားအားထုတ်တဲ့အခါမှာ အာဝါသသပ္ပာယ်နဲ့ ပြည့်စုံရပါမယ်။ တရားအားထုတ်တော့မယ်ဆိုရင် မိမိရဲ့ ဝိပဿနာ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာတွေကို အထောက်အကူ မဖြစ်စေတဲ့ အဆောက်အဦမျိုး တွေကို ရှောင်ကြဉ်ရပါတယ်။

ဒါတွေကို ရှောင်ကြဉ်ပြီးတော့ ဝိပဿနာ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာတွေကို အထောက်အကူဖြစ် စေတဲ့ သင့်လျော်တဲ့ အဆောက်အဦတွေကို မှီဝဲရ တယ်။

တရားအလုပ်တော့ အားထုတ်ပါရဲ့ ကိုယ် နေတဲ့ အဆောက်အဦက မိုးရွာတော့ မိုးမလုံဘူး၊ နေပူတော့ နေမလုံဘူး၊ လေတိုက်တော့ လေမလုံ ဘူး၊ ခြင်ကိုက်တော့ ခြင်မလုံဘူး၊ ညဘက်အိပ်တဲ့ အခါမှာလည်း သူခိုး၊ ဓားပြရန်၊ သားရဲ တိရစ္ဆာန် မြွေ၊ ကင်း အစရှိတဲ့ ဘေးရန်တွေက နှောင့်ယှက် နေလို့ မလုံခြုံဘူးဆိုရင် တရားအလုပ် အားမထုတ်

နိုင်တော့ပါဘူး။ အားမထုတ်နိုင်ရင် ဝိပဿနာ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာတွေလည်း မတတ်နိုင်တော့ ပါဘူး။

ဒါကြောင့် ဒီလိုနေရာမျိုးတွေကို ရှောင်ကြဉ် ပြီး မိုးရွာတဲ့အခါမှာ မိုးလုံတဲ့ အဆောက်အဦ နေပူ တဲ့အခါမှာ နေလုံတဲ့ အဆောက်အဦ၊ လေတိုက်တဲ့ အခါမှာ လေလုံတဲ့ အဆောက်အဦ၊ ခြင်ကိုက်တဲ့ အခါမှာ ခြင်လုံတဲ့ အဆောက်အဦ၊ ညဘက် တရား အားထုတ်တဲ့အခါမှာ လုံခြုံစိတ်ချရတဲ့ သင့်လျော် တဲ့ အဆောက်အဦမျိုးနဲ့ ပြည့်စုံရပါမယ်။ ဒါက ယောဂီတို့အတွက် နံပါတ်(၁) ပြည့်စုံရမယ့် အင်္ဂါပါ ပဲ။

မြတ်စွာဘုရားက ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော် မှာလည်း ‘သေနာသနမ္ပိ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော’လို့ ဟောတော်မူထားပါတယ်။

ဒီလို ကျောင်း အဆောက်အဦကလည်း တရားရဖို့ရာအတွက် အားကောင်းတဲ့ အထောက် အပံ့တွေ ဖြစ်စေပါတယ်တဲ့။

ဒါကြောင့် ယောဂီများ တရားရှာဖွေအရေး အာဝါသသပ္ပာယ်က အားကောင်းတဲ့ အထောက် အပံ့တွေ ပေးနိုင်တယ်ဆိုတာကို သဘောပေါက်ပြီး တရားရှာဖွေအတွက် သင့်လျော်တဲ့ အဆောက်အဦ ကို ရွေးချယ်ပြီး မှီဝဲပေးရပါတယ်။

(၂) သင့်လျော်အရပ် ချဉ်းကပ်နေပါ

နောက် ဒုတိယ အချက်က **ဂေါစရသပ္ပာယ်** ဖြစ်ရမယ်တဲ့။

ဂေါစရသပ္ပာယ်-ဆိုတာ အစား အသောက် အတွက် မှီခိုရမယ့် သင့်လျော်တဲ့ ဂေါစရဂါမ် ရှိရ မယ်၊ ရဟန်းတော်တွေအတွက်ဆိုရင်တော့ ဆွမ်းခံ စားလို့ရတဲ့ ရွာ၊ သို့မဟုတ် မြို့ရှိရမယ်၊ ယောဂီများ အတွက်ကတော့ သင့်လျော်တဲ့ အစားအသောက် များကို စီမံပေးနိုင်တဲ့ နေရာနဲ့ ပြည့်စုံရမှာပေါ့။

တရားအလုပ် အားထုတ်တဲ့အခါ ကိုယ့် အတွက် စားသောက်စရာ အဆင်သင့် ပြည့်စုံတဲ့ နေရာမျိုး လိုအပ်ပါတယ်။ စားသောက်စရာအတွက်

ကြောင့်ကြစိုက်စရာမလိုတဲ့ နေရာမျိုးရှိရမယ်။ အရုဏ်ဆွမ်းကို ဘာနဲ့ စားရမှန်းမသိ၊ နေ့ဆွမ်း ဘာနဲ့ စားရမှန်းမသိ၊ ညနေ ဖျော်ရည် ဘယ်လို သောက်ရမယ်မသိတဲ့ နေရာမျိုးမှာဆိုရင် တရား ကောင်းကောင်း အားမထုတ်နိုင်ပါဘူး။ အား မထုတ်နိုင်တော့ ဝိပဿနာ သတိ သမာဓိ ပညာ တွေက မတက်တော့ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်လည်း ရနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဒါကြောင့် တရားအလုပ် အားထုတ်တော့ မယ်ဆိုရင် ဂေါစရသပ္ပာယ်ဖြစ်တဲ့ သင့်လျော်တဲ့ အစားအသောက်ကို အဆင်သင့် စီမံပေးတဲ့ နေရာ ဌာနကိုရွေးချယ်ပြီး မှီဝဲပေးရမယ်။

(၃)သင့်လျော်စကား ပြောကြားရမယ်

နောက် ဘဿသပ္ပာယ်နဲ့လည်း ပြည့်စုံရ မယ်။ တတိယအင်္ဂါဖြစ်တဲ့ ဘဿသပ္ပာယ်ဆိုတာ သင့်လျော်တဲ့စကားပြောဆိုမှုနဲ့လည်း ပြည့်စုံရပါ မယ်။ ယောဂီတစ်ယောက် ဖြစ်လာပြီဆိုရင် စကား

ပြောဆိုမှုတွေ အထူးရှောင်ကြဉ်ရတယ်။ မလိုအပ်ရင် မပြောရဘူး။ တရားဆွေးနွေးစရာကိစ္စတို့ ကျန်းမာရေးကိစ္စတို့ ပြောစရာရှိရင်တော့ ပြောရမှာပေါ့။ ဒါကို သင့်လျော်တဲ့စကားပြောဆိုမှုလို့ ခေါ်တယ်။ ကျန်တဲ့ကိစ္စတွေကတော့ ဘာမှ ပြောစရာ မလိုပါဘူး။ ကိုယ့်တရားလေးကိုယ် သတိကပ်ပြီး ရှုမှတ်ပေးနေရုံပါပဲ။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော် ဘုရားကြီးရဲ့ ရန်ကုန် မဟာစည်ရိပ်သာမှာတော့ အဲဒီလို စကားပြောရင် ဆရာတော်ကြီးက အကြီးဆုံးအပြစ်လို့ သတ်မှတ်ထားတယ်။

‘ဤသာသနာ့ရိပ်သာ၌ စကားပြောဆိုခြင်းကို အကြီးဆုံး အပြစ်’ ဟု ရေးသားထားတယ်။ တရားအားထုတ်တဲ့အချိန်မှာ စကားမပြောတာကို ဆရာတော်ဘုရားကြီးတွေက ပိုပြီးနှစ်သက်တော်မူကြတယ်။

ချမ်းမြေ့ဆရာတော် ဘုရားကြီးလည်း အလုပ်ပေးတရားထဲမှာ ဟောထားပါတယ်။

အကယ်၍ သတိလွတ်ပြီး တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ၅-မိနစ်လောက် စကားပြောလိုက်မိပြီဆိုရင် အဲဒီ တစ်နေ့လုံး တရားအားထုတ်ရတာ အဆင်မပြေ တော့ဘူး။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ပြောလိုက်တဲ့ ၅-မိနစ်တာ စကားထဲက အကြောင်းအရာတွေကို တရားထိုင်တဲ့အချိန်မှာ ပြန်ပြီး စဉ်းစားမိတယ်။ စကြိုလျှောက်တဲ့အချိန်မှာလည်းပဲ အဲဒီစကားတွေ ပြန်ပြီးတော့ တွေးမိတယ်။ ထိုင်တဲ့ အချိန်မှာလည်း တစ်နာရီသာ ပြည့်သွားတာ ဘာ ဝိပဿနာသတိမှ ကောင်းကောင်း မဖြစ်လိုက်ဘူး။ ဝိပဿနာဉာဏ် လည်း ကောင်းကောင်း မဖြစ်ပါဘူး။

ဒါကြောင့်မို့ ဒီလို ၅-မိနစ်လောက် စကား ပြောမယ့်အစား အိပ်နေတာက ပိုကောင်းပါတယ် တဲ့။

မြတ်စွာဘုရားကလည်း ‘သဒ္ဓေါ ဈာနဿ ကဏ္ဍကော-တရားအလုပ်အားထုတ်တဲ့ ယောဂီ အတွက် အသံက သိပ်ပြီးတော့ အန္တရာယ်ဖြစ်

တယ်လို့ မိန့်တော်မူထားပါတယ်။

တချို့ယောဂီတွေ ဝိပဿနာကို စူးစူး
စိုက်စိုက် စေ့စေ့စပ်စပ်နဲ့ အားထုတ်နေပြီဆိုရင်
တစ်ယောက်ယောက်က စကားပြောလိုက်တဲ့ အသံ
ကြောင့် ‘ဒက်ခနဲဆို’ သူ့ရဲ့ သမာဓိက လွင့်သွား
ပျက်သွားတယ်။ အသံက သမာဓိအတွက် တော်
တော် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်တယ်။ တစ်ခြား အသံ
မပြောနဲ့ တံခါးဖွင့်သံ၊ ပိတ်သံ ခြေလှမ်းသံတွေကို
ညင်ညင်သာသာမပြုမိလို့ ဒုန်းခနဲ အသံကြားရင်
ရှုမှတ်နေတဲ့ ဝိပဿနာသတိ သမာဓိတွေ ပျောက်
သွားတတ်တယ်။

ငြိမ်သက်နေတဲ့ပြာပုံပေါ်မှာ ခဲလုံးလေး
တစ်လုံး ကျလိုက်သလိုပဲ ဖွာကနဲ စိတ်တွေ လွင့်
ထွက်သွားတယ်။

ဒါကြောင့်သမာဓိကို ပျက်စေတဲ့အသံနဲ့
စကားပြောဆိုမှုတွေကို ရှောင်ကျဉ်ပြီး သင့်လျော်တဲ့
စကားပြောဆိုမှုနဲ့ ပြည့်စုံအောင် ကြိုးစားရပါမယ်။

(၄)သင့်လျော်ဆရာ ရှာမှီးပါ

စတုတ္ထပြည့်စုံရမယ့်အင်္ဂါက-ပုဂ္ဂလသပ္ပာယ်
တဲ့၊ ပုဂ္ဂလသပ္ပာယ်ဆိုတာ သင့်လျော်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို
မှီဝဲပေါင်းသင်းရမယ်။

မိမိတို့အတူ အားထုတ်ဖော် အားထုတ်
ဘက် ယောဂီသူတော်စင် အချင်းချင်းလည်း သပ္ပာယ်
ဖြစ်ရမယ်၊ တစ်ယောက်ရဲ့ ဝိပဿနာ သမာဓိကို
တစ်ယောက်က ကူညီထောက်ပံ့ပေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ရ
မှာပေါ့။ ဒီလို တစ်ယောက်က အားထုတ်နေပြီဆိုရင်
ကျန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက သူ့ရဲ့ ဝိပဿနာ သတိ
သမာဓိ မပျက်အောင် လမ်းလျှောက်ခြေသံက
အစ မကြားရအောင် ညင်သာဖြည်းညင်းစွာ
လျှောက်ခြင်းအားဖြင့် ကူညီပေးလိုက်ပြီဆိုရင်တော့
ပုဂ္ဂလသပ္ပာယ် ဖြစ်သွားတာပါပဲ။

တရားအလုပ် အားထုတ်တဲ့အခါမှာ လမ်း
မှန် လမ်းမှားတွေကို ညွှန်ပြနိုင်တဲ့ အလုပ်ပေးတရား
တွေ ဟောပြောနိုင်တဲ့ ဆရာသမားကောင်းနဲ့လည်း
ပြည့်စုံရမယ်။

ယောဂီသူတော်စင်တွေ ဒီမှာ ရောက်လာပြီ
ဆိုရင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ချမ်းမြေ့ဆရာတော်ဘုရား
ကြီးတို့၊ ချမ်းမြေ့မြိုင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့ရဲ့
အလုပ်ပေးတရားတွေ လေးရက်တိုင်တိုင် နာယူကြ
ရတယ်ဆိုတော့ ပုဂ္ဂလသပ္ပာယ်နဲ့ ပြည့်စုံတယ်လို့ပဲ
ပြောရမှာပါ။

ချမ်းမြေ့ဆရာတော်ကြီးဆိုတာ မဟာစည်
ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ လက်ရုံးတစ်ဆူ အားကိုး
ရတဲ့ ဆရာတော်ကြီးပါ။ ကျေးဇူးရှင် မဟာစည်
ဆရာတော်ဘုရားကြီး သက်တော် ထင်ရှားရှိစဉ်က
တည်းက သူရဲ့အနားမှာ အမြဲတမ်းနေရတယ်။

ကမ္ဘာအရပ်ရပ် နိုင်ငံတကာ ဝိပဿနာ
တရားစခန်းတွေက မဟာစည်ဆရာတော်ကြီးကို
ပင့်ပြီဆိုရင်လည်း ချမ်းမြေ့ဆရာတော်ဘုရားကြီးက
ဘာသာပြန်အနေနဲ့ လိုက်ရတယ်။

မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက မြန်မာ
လိုဟောတော့ ချမ်းမြေ့ဆရာတော်ကြီးက အင်္ဂလိပ်
လို ပြန်ပေးရတယ်။

မဟာစည်ဆရာတော်ကြီးရေးခဲ့တဲ့ ကျမ်းစာတွေကိုလည်း ချမ်းမြေ့ဆရာတော်ကြီးက တည်းဖြတ်ရတယ်။ ပရိယတ္တိပညာမှာလည်း ပြည့်စုံလုံလောက်တဲ့ ဆရာတော်ကြီးဖြစ်တယ်။ ပဋိပတ္တိဘက်မှာလည်း ပဲ ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးအားရသည်အထိ အားထုတ်ခဲ့တဲ့ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်တယ်။

ဒီလိုဆရာတော်ဘုရားကြီးတွေ ဟောကြားညွှန်ပြခဲ့တဲ့ အလုပ်ပေးတရားတွေ နာခွင့်ရတာဆိုတော့ ဆရာအနေနဲ့ ပုဂ္ဂလသပ္ပာယ် ဖြစ်တယ်လို့ ပြောရမှာပါ။

မဂ်ဖိုလ်ရရေးအတွက် ပုဂ္ဂလသပ္ပာယ်ဖြစ်ဖို့ ကလည်း အရေးကြီးတဲ့ အခန်းကဏ္ဍက ပါဝင်နေတယ်ဆိုတာကို သိပြီး သင့်လျော်တဲ့ ဆရာကောင်း မိတ်ဆွေကောင်းတို့ကို မှီဝဲချဉ်းကပ်ပေးရပါမယ်။ မဂ်ဖိုလ်ရချင်ရင် ဆရာရွေး မမှားဖို့ အထူးလိုအပ်ပါတယ်။

(၅) မပူမအေး ရာသီရွေး

ပစ္စမအင်္ဂါက ဥတုသပ္ပာယ် ဖြစ်ရမယ်။ သင့်
လျော်တဲ့ရာသီဥတုနဲ့ ပြည့်စုံရမယ်။ တရားအလုပ်
အားထုတ်တဲ့ယောဂီက မိမိနဲ့ မသင့်တော်တဲ့ ဥတု
တွေကို ရှောင်ကြဉ်ရတယ်။ ကိုယ်က ကျန်းမာရေး
မကောင်းဘူး၊ အအေးမိတဲ့ရောဂါ၊ နှာစေးတဲ့
ရောဂါတွေ ရှိတယ်ဆိုရင် သိပ်အေးလွန်းတဲ့ နေရာ
တွေ ရှောင်ရမှာပေါ့။ ကိုယ်က အပူနဲ့ မတဲ့ဘူး
အပူထဲနေတဲ့အခါ အဖျားရောဂါတွေ တက်တတ်
တယ်ဆိုရင်တော့ ပူလွန်းတဲ့ရာသီဥတုတွေ ရှောင်ရ
မှာပေါ့။

ဒီလို ရှောင်ပြီးတော့ မပူလွန်း မအေးလွန်း
ရာသီဥတုမျှတတဲ့နေရာကို ရွေးချယ်လိုက်ပြီဆိုရင်
တော့ ဥတုသပ္ပာယ် ဖြစ်သွားပြီ။ ဒီလို ဥတုသပ္ပာယ်
ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း တရားအလုပ် အားထုတ်တဲ့
အခါမှာ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်အတွက် ရရာရကြောင်း
အားကောင်းတဲ့ အထောက်အပံ့ကောင်း တစ်ခုပါပဲ
တဲ့။

ဒီမှာကတော့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ အကောင်းဆုံး
ရာသီဥတုရှိတဲ့ ပြင်ဦးလွင်ဒေသဆိုတော့ ဥတု
သပ္ပာယ်ဖြစ်တယ် ပြောရမှာပါပဲ ။

သိပ်ပူလွန်းရင်လည်း တရားအားထုတ်ရ
တာ အဆင်မပြေတတ်ဘူး။ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံပေါ်ကို
စိတ်စိုက်မယ်လုပ်ရင် ချွေးတွေက တဒီးဒီးစီးကျ
လာတော့ ကိုယ့်အရှင် အာရုံပေါ်မှာ ရှုမှတ်တဲ့စိတ်
က မတည်နိုင်တော့ဘူး၊ ခေါင်းတွေ အုံ့ခဲလာပြီး
တော့ ဘယ်လိုမှ အဆင်မပြေတော့ဘူး၊ ဒါကြောင့်
သိပ်ပူလွန်းတဲ့ ရာသီဥတုကိုလည်းပဲ ရှောင်ကြဉ်ရ
မယ်။

သိပ်အေးလွန်းပြန်ရင်လည်း တရားအလုပ်
အားထုတ်ရတာ အဆင်မပြေပြန်ဘူး၊ ချမ်းအေး
လွန်းရင် နားထင်တွေ ကိုက်လာတတ်တယ်။

ဒါကြောင့် အေးလွန်းတဲ့ဥတုကို ရှောင်ကြဉ်
ရသလို၊ ပူလွန်းတဲ့ဥတုကိုလည်း ရှောင်ကြဉ်ရ
တယ်၊ မပူလွန်း မအေးလွန်း ရာသီဥတုကို ရှာမှီးပြီး
နေရတယ်။

ဒါမှ မိမိတို့ လိုချင်တဲ့ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်
ကို ရနိုင်မှာပါ။

(၆) သင့်လျော်အစာ စားသောက်ပါ

ဆဋ္ဌမအင်္ဂါက ဘောဇနသပ္ပာယ် ဖြစ်ရမယ်
ဘောဇနသပ္ပာယ်-ဆိုတာ သင့်လျော်တဲ့ အာဟာရ
ကိုမှီဝဲရမယ် အစားအသောက် သင့်လျော်မျှတမှု
ပါပဲ။ တရားအလုပ် အားထုတ်တဲ့ အချိန်မှာ မိမိနဲ့
မသင့်တော်တဲ့ အစားအစာတွေ စားနေရရင်လည်း
ဝိပဿနာ သတိ သမာဓိ ပညာတွေက မဖြစ်နိုင်ပါ
ဘူး။

ဒါကြောင့် မိမိအတွက် သင့်လျော် လျောက်
ပတ်တဲ့ အာဟာရလေးတွေကိုလည်း မှီဝဲသုံးဆောင်
ပေးရတယ်။

ဘောဇနသပ္ပာယ်ကလည်း သိပ်ပြီး အရေး
ကြီးပါတယ်။ ကိုယ်စားချင်တာက အချို့ စားနေ
ရတာက အချဉ်ဆိုရင် စိတ်ထဲမှာ အလိုမကျမှုတွေ
ဖြစ်ပြီး အဆင်မပြေဖြစ်တတ်ပါတယ်။

ကိုယ်စားချင်တာက အခါ၊ စားနေရတာက အချို့တွေဆိုလို့ရှိရင် ဆီးချိုရောဂါရှိတဲ့သူအတွက် အဆင်မပြေတတ်ပြန်ဘူး၊ ဒီတော့ တရားမှတ်လို့ အဆင်မပြေတော့ပါဘူး။

ဒီရိပ်သာမှာတော့ ဘူဖေးစနစ်နဲ့ လုပ်ထားတာဆိုတော့ ကိုယ်နဲ့ မတည့်တာကို ရှောင်ကျဉ်ပြီး ကိုယ်နဲ့ တည့်တာ၊ ကိုယ်ကြိုက်တာ ရွေးပြီးတော့ ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်ကြရင် ဒါ ဘောဇနသပ္ပာယ်၊ အာဟာရသပ္ပာယ် ဖြစ်သွားတာပါပဲ။

ဒီ ဘောဇန အာဟာရသပ္ပာယ်ဖြစ်ဖို့က လည်း မဂ်ဖိုလ်ရရေးအတွက် အလွန်အရေးကြီးပါတယ်၊ ဘောဇနသပ္ပာယ်ဖြစ်အောင် စီစဉ်ပေးတဲ့ ဌာနကို ရွေးချယ်ပြီး မှီဝဲချဉ်းကပ်ရပါမယ်။

(၇) သင့်လျော်ကုရိယာ ရွေးချယ်ပါ။

သတ္တမအင်္ဂါက-ကုရိယာပထ သင့်လျော်တဲ့ ကုရိယာပုတ်ကို မှီဝဲရမယ်၊ သပ္ပာယ်ဖြစ်ရမယ်တဲ့။ ကုရိယာပထသပ္ပာယ်ဆိုတာ ယောဂီတစ်ယောက်

ဖြစ်လာပြီဆိုရင် တရားအားထုတ်တဲ့အခါမှာ
ဣရိယာပထ မျှတရပါတယ်။ ကိုယ်နှင့် မသင့်
တော်တဲ့ ဣရိယာပုတ်ကို ရှောင်ပြီး သင့်တော်တဲ့
ဣရိယာပုတ်ကို မှီဝဲပေးရတယ်။

သွား၊ ရပ်၊ ထိုင်၊ လျောင်း ဆိုပြီး ဣရိယာ
ပုတ်(၄)ပါးရှိတဲ့အထဲမှာ ဒီရိပ်သာမှာတော့ ဣရိယာ
ပုတ် (၃)ပါးကို ပြည့်စုံအောင် ကျင့်သုံးခွင့်ပေးထား
ပါတယ်။

သွားခြင်း၊ ရပ်ခြင်းနဲ့ထိုင်ခြင်း ဣရိယာပုတ်
(၃)ပါးပါပဲ။ လျောင်းပြီး တရားအားထုတ်တဲ့ နည်း
ကိုတော့ခွင့်မပြုပါဘူး။ လျောင်းပြီး တရားရှုမှတ်
မယ်ဆိုရင် ဝိပဿနာသတိ သမာဓိပညာဖြစ်ဖို့
ထက် အိပ်ပျော်သွားဖို့က ပိုများပါတယ်။ ဒါကြောင့်
လျောင်းကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဒီမှာ ခွင့်မပြုပါဘူး။

ညအိပ်ခါနီး ရောက်ပြီဆိုရင် လျောင်းတယ်
ထိတယ်၊ လျောင်းတယ်၊ ထိတယ်၊ အိပ်တယ်၊ သိ
တယ် စသည်အားဖြင့် မှတ်လိုက်ပြီဆိုရင် ၅ မိနစ်၊
၁၀မိနစ်လောက်ရောက်ရင် မကြာခင် အိပ်ပျော်

သွားတတ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီးက လျောင်းခြင်း ဣရိယာပုတ် နဲ့ မှတ်တာကို သိပ်အားမပေးပါဘူး။ သွားခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း ဣရိယာပုတ်(၃)ပါး နဲ့ပဲ ရှုမှတ် ပွားများစေပါတယ်။

သပ္ပာယ်(၇)ထွေ ပြည့်စုံစေ

ယောဂီသူတော်စင်တွေ ပြည့်စုံရမည့် သပ္ပာယ်တရားက (၇) ပါးရှိပါတယ်။

၁။ အာဝါသသပ္ပာယ်- သင့်လျော်လုံခြုံတဲ့ အဆောက်အဦနဲ့ ပြည့်စုံရမယ်။

၂။ ဂေါစရသပ္ပာယ်- သင့်လျော်တဲ့ စားဖွယ် သောက်ဖွယ် အသွယ်သွယ်တို့ကို အဆင် သင့် စီမံပေးတဲ့နေရာနဲ့ ပြည့်စုံရမယ်။

၃။ ဘဿသပ္ပာယ်-သင့်လျော်တဲ့စကားပြောဆို မှုနဲ့ ပြည့်စုံရမယ်။

၄။ ပုဂ္ဂလ သပ္ပိယ-သင့်လျော်တဲ့ဆရာကောင်း၊
အားထုတ်ဖော်ကောင်း၊ မိတ်ဆွေကောင်း
နှင့် ပြည့်စုံရမယ်၊

၅။ ဥတုသပ္ပိယ- မပူလွန်း မအေးလွန်း သင့်
လျော်မျှတတဲ့ ရာသီဥတုနဲ့ ပြည့်စုံရမယ်။

၆။ ဘောဇနသပ္ပိယ- ကျန်းမာရေးနှင့် တရား
အားထုတ်ဖို့ရေးအတွက် အဆင်ပြေမယ့်
သင့်လျော်တဲ့ အစာအာဟာရနှင့် ပြည့်စုံရ
မယ်။

၇။ ဣရိယာပထ သပ္ပိယ-သင့်လျော်တဲ့ဣရိယာ
ပုတ်နဲ့ ပြည့်စုံရမယ်၊

ဒီအင်္ဂါ(၇)ပါးနှင့် ပြည့်စုံပြီဆိုရင် အကြောင်း
တရားတွေ ညီညွတ်သွားပြီလို့ ဆိုရပါမယ်။

ဒီအကြောင်းတရား(၇)ပါး ပြည့်စုံပြီဆိုရင်
တော့ အလုပ်ပေးတရားတွေမှာ ညွှန်ကြားပြသတဲ့
အတိုင်း သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာ အကျင့်မြတ်တွေကို
ကျင့်ကြံပွားများ ကြိုးစား အားထုတ်ရုံပါပဲ။

ဒီ အကြောင်းတရား(၇)ပါးတော့ ပြည့်စုံပါရဲ့ တရားကို မရှုမမှတ်ဘူး၊ မကြိုးစားဘူးဆိုရင်လည်း မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်က မရနိုင်ပါဘူး။

ဒါကြောင့် ဒီအင်္ဂါ(၇)ပါးနဲ့ ပြည့်စုံဖို့ သိပ်ပြီး အရေးကြီးသလို ကြိုးစားအားထုတ်ဖို့ကလည်းပဲ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။

ဒီအကြောင်းတရား (၇)ပါးကလည်း ပြည့်စုံပြီ ကြိုးစားအားထုတ်မှုလည်း ရှိပြီဆိုရင်တော့ အကြောင်းအကျိုးညီညွတ်သွားပြီဖြစ်တဲ့အတွက် မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ် ရဖို့ပဲရှိပါတော့တယ်။ ကြောင်းကျိုးညီညွတ်သွားလို့ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ် ရခဲ့ကြတဲ့ သာဓကလည်း ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။

ဒေသနာသာဓက ဖွေရှာပြ

မြတ်စွာဘုရားရှင် လက်ထက်တော်အခါက ဒီအကြောင်းတရားတွေနဲ့ ညီညွတ်ပြီး ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့ကြလို့ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ရသွားတဲ့ ရဟန်းတော် အပါး (၆၀) ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။

ကောသလမင်းကြီး စိုးမိုးအုပ်ချုပ် မင်းလုပ်
နေတဲ့ ကောသလတိုင်းရဲ့ မြို့တော် သာဝတ္ထိမှာ
မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးနေတော်မူတဲ့အချိန်
ရဟန်းတော်အပါး (၆၀)က မြတ်စွာဘုရားထံကို
သွားပြီးတော့ ရှိခိုးကန်တော့ပြီးတဲ့အခါ ကမ္မဋ္ဌာန်း
တရားတောင်းကြပါတယ်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား
တောင်းတယ်ဆိုတာ ခုခေတ် ယောဂီတွေ အလုပ်
ပေး တရားနာသလိုပါပဲ။

ဝါဆို ဝါကပ် နေရပ်ဖွေရှာ

မြတ်စွာဘုရားအထံက ရှုပ်ရှနည်းနှင့်တကွ
ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား သတိပဋ္ဌာန်တရားတွေကို သေချာ
စွာ မှတ်သားပြီးတော့ သာဝတ္ထိမြို့ကထွက်ပြီး
ကောသလမင်းကြီးရဲ့ တိုင်းပြည်ထဲက မာတိက
အမည်ရတဲ့ ရွာငယ်လေးတစ်ရွာကို ဖြတ်သွားတဲ့
အချိန်မှာ အဲဒီရွာကို အုပ်ချုပ်နေတဲ့ ရွာသူကြီး
မာတိကရဲ့အမေ မာတိကမာတာဆိုတဲ့ ဒါယိကာမ
ကြီးက ရဟန်းတော်အပါး (၆၀)တို့ရဲ့ ဣန္ဒြေရှိပုံကို
ပြည့်စုံစွာ မြင်ရတော့ ‘အို. . . ရဟန်းတော်တွေ

ငါတို့ရွာထဲက ဖြတ်သွားတာ ကြည်ညိုစရာကောင်း
လိုက်တာ’ ဆိုပြီးတော့ အပြေးအလွှား နောက်က
နေလိုက်ပြီး ရှိခိုးဦးချတယ်။

မာတိကမာတာ ပင့်ဖိတ်ရှာ

ရှိခိုးဦးချပြီးတော့ ‘အရှင်ဘုရားတို့ ဘယ်ကို
ကြွကြမ္မာလဲဘုရား’ ဆိုပြီး လျှောက်တဲ့အခါ
အကြီးဆုံးမထေရ်က ‘ဘုန်းကြီးတို့တစ်တွေဟာ
မြတ်စွာဘုရားရှင်ထံတော်ကနေ အလုပ်ပေး
ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားတွေ နာပြီးတော့ ဝါတွင်းသုံးလ
တရားအားထုတ်ဖို့ရာ အဆင်ပြေမယ့်နေရာ လိုက်
ရှာနေကြတာပါ ဒကာမကြီး’လို့ ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။
‘ဒီလိုဆိုရင် အရှင်ဘုရားတို့ ချီးမြှောက်မယ်ဆိုရင်
တပည့်တော်မတို့ ရွာအနီးမှာပဲ သီတင်းသုံးတော်
မူကြပါဘုရား၊ ဝါတွင်းသုံးလ အရှင်ဘုရားတို့ သီတင်း
သုံးတော်မူကြမယ်ဆိုရင် တပည့်တော်မတို့က ဆွမ်း၊
ခဲဖွယ်၊ ဘောဇဉ် ချိုချဉ်အရသာ အဖြာဖြာတွေ
လျှူဒါန်းဆက်ကပ်ပြီး ဒါနကုသိုလ်ပြုရင် အရှင်ဘုရား

တို့ကို အမှီပြုပြီး တပည့်တော်များ ကုသိုလ်တရား
တွေ ရနိုင်ပါတယ်ဘုရား။

သရဏဂုံ သုံးပါးနှင့်တကွ ငါးပါးသီလ၊
ရှစ်ပါးသီလတွေ ဆောက်တည်ခွင့်ရရင် သီလ
ကုသိုလ်တွေ ရနိုင်ပါတယ်ဘုရား။

အရှင်ဘုရားတို့ တရားဟောကြားရင်
တရားနာကြားခွင့်ရပြီး ဘာဝနာတရား ပွားများခွင့်
ရပါမယ်ဘုရား။

ဒါကြောင့် တပည့်တော်မတို့ကို ငဲ့ညှာ
သနားသောအားဖြင့် တပည့်တော်မတို့ရွာ အနီးမှာ
ပဲ ဝါတွင်းသုံးလ သီတင်းသုံးတော်မူကြပါဘုရား’
ဆိုပြီးတော့ လျှောက်တဲ့အခါ-

ရဟန်း (၆၀) ဝါဆိုမယ်

အကြီးဆုံး မထေရ်ကြီးက ကျန်တဲ့ရဟန်း
အပါး (၅၉)ပါးကို တိုင်ပင်လိုက်တယ် ‘ငါ့ရှင်တို့
မာတိကမာတာ ဒကာမကြီးကတော့ သဒ္ဓါတရား
ထက်သန်စွာ တောင်းပန်နေပြီ တပည့်တော်တို့

အတွက် ဒီရွာဟာ ကောင်းမွန်တဲ့ ဂေါ်စရသပ္ပာယ် ဖြစ်နေပြီ ဒီဂေါ်စရဂါမ်ကို အမှီပြုပြီးတော့ တရား အားထုတ်မယ်ဆိုရင် တပည့်တော်တို့ လိုချင်တဲ့ တရားထူး တရားမြတ် ရနိုင်ပါလိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့် ဒီရွာမှာပဲ ဝါဆိုရင် ကောင်းလိမ့်မယ်'လို့ မိန့်ဆို တဲ့အခါ ကျန်တဲ့ ရဟန်းငယ် (၅၉)ပါးကလည်း သဘောတူတော်မူကြတယ်။

သဘောတူတော့ မထေရ်ကြီးက မာတိက မာတာ ဒကာမကြီးကို 'ဒါဆိုလည်း ဘုန်းကြီးတို့ အားလုံး ဒီရွာမှာပဲ ဝါတွင်းသုံးလ ဝါဆိုတော်မူကြ မယ်' လို့ စကားပြန်လိုက်တယ်။

မာတိကမာတာ ဒကာမကြီးလည်း ဝမ်းသာ အားရနဲ့ ဆရာတော် သံဃာတော်တွေကို နေရာ ထိုင်ခင်းပေးပြီးတော့ ရဟန်းတော်တွေ သီတင်းသုံး ဖို့ရာအတွက် ယာယီကျောင်းဆောင်လေးတွေ ဆောက်ဖို့ရာ ရွာထဲက လူတွေကို စုဝေးဖို့ ခေါ် လိုက်တယ်၊ ကျောင်းဆောင်လေးတွေ ဝိုင်းပြီး ဆောက်လုပ်ပြီးတဲ့အခါ ရဟန်းတော်တွေကို

သီတင်းသုံးစေပြီးတော့ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆွမ်း၊
ခဲဖွယ်၊ ဘောဇဉ် ချိုချဉ် အရသာ အဖြာဖြာကို
ဒကာမကြီးက တာဝန်ယူပြီး လှူဒါန်းပေးပါတယ်။

ဝါဝင် ကာလ သြဝါဒ

ဝါဆိုလပြည့်ကျော် (၁) ရက်နေ့ ဝါဆိုမည့်
နေ့ရောက်တဲ့အခါမှာ အကြီးဆုံးမထေရ်ကြီးက
သြဝါဒပေးတယ်။ ‘ငါ့ရှင်တို့ တပည့်တော်တို့ တတွေ
ဟာ မြတ်စွာဘုရားရှင်ထံက ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားတွေ
တောင်းပြီးတော့ တရားအားထုတ်ဖို့ လာခဲ့ကြတာ
ပါဘုရား။ အကယ်၍ များ တရားအလုပ် အား
မထုတ်ဘဲ မေ့မေ့လျော့လျော့နေခဲ့မယ်ဆိုရင် မသင့်
တော်ပါဘူး။

ဒါကြောင့် မမေ့မလျော့ နေကြပြီးတော့
မာတိကမာတာ ဒကာမကြီးနဲ့ ရွာသူရွာသားတွေ
ကိုအမှီပြုပြီး သံသရာမှ လွတ်မြောက်ရာ လွတ်
မြောက်ကြောင်း အကျင့်ကောင်း တရားတွေကို
ကြိုးစားပွားများ အားထုတ်ကြမယ်။

အားထုတ်တဲ့အခါမှာလည်း တစ်နေရာမှာ

နှစ်ပါးအတူ မနေရပါဘူး၊ ထိုင်တဲ့အခါ၊ ရပ်တဲ့အခါ၊ စင်္ကြံလျှောက်တဲ့အခါတွေမှာလည်း နှစ်ပါးအတူ မရှိရပါဘူး၊ နံနက်ခင်း ဆွမ်းခံကြတဲ့အချိန်နဲ့ ညနေ ပိုင်း မထေရ်ကြီးထံ ချဉ်းကပ်တဲ့အချိန်မှာတော့ တပည့်တော်တို့အားလုံး ကျောင်းအလယ်ခေါင်မှာ စုဝေးကြပါမယ်၊ ကျန်တဲ့အချိန်မှာတော့ တစ်ပါး တစ်နေရာစီမှာ နေကြရပါမယ်။

အကယ်၍ နေထိုင် မကောင်းလို့ ကျန်းမာရေးအတွက် လိုအပ်ပြီဆိုရင်တော့ ဒီကျောင်း အလယ်ခေါင်မှာရှိတဲ့ တုံးလေးကို လာပြီး ခေါက်ကြပါ၊ တုံးခေါက်သံကြားတာနဲ့ တစ်ပြိုင်တည်း ကိုယ်စီကိုယ်စီ ထွက်လာပြီး ကျန်းမာရေး ကူညီစောင့်ရှောက်မှုတွေ ပေးကြပါမယ်'လို့ ဩဝါဒပေးပြီး ကတိကဝတ်ပြုကာ သဘောတူကြပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ရဟန်းတော် အပါး(၆၀) ကိုယ်စီ ကိုယ်စီနေရာအသီးသီးမှာ တရား အားထုတ်နေကြရင်း ဝါတွင်းကာလ ရက်အနည်းငယ်ရလာတော့ မာတိကမာတာ ဒကာမကြီးက ညနေဘက်မှာ

ထန်းလျက်၊ ပျားရည်၊ တင်လဲ၊ သကြား ဖျော်ရည် အစရှိတဲ့ ဆေးပစ္စည်းတွေယူလာပြီး ကျောင်းထဲကို ဝင်လာပါတယ်။ ကျောင်းထဲရောက်တော့ ရဟန်းတော်တွေ တစ်ပါးမှ မတွေ့ရတော့၊ ဟဲ့ ‘ငါ့သား ရဟန်းတော်တွေ ဘယ်များ သွားကြပါလိမ့်၊ ပြန်များသွားကြပြီလား’လို့ စိတ်ထဲမှာ သံသယဖြစ်ပြီး အကျိုးအကြောင်း မေးကြည့်လိုက်တော့-

အပိုစကား မပြောကြားကြ

ရဟန်းတော်တွေရဲ့ စည်းကမ်းကို နားလည်တဲ့ လူတစ်ယောက်က မာတိကမာတာဒကာမကြီးကို အကြောင်းစုံရှင်းပြပြီး ကျောင်းအလယ်ခေါင်မှာ ချိတ်ထားတဲ့ တုံးလေးကို သွားခေါက်လိုက်တယ်။ တုံးခေါက်သံကြားတာနဲ့ တပြိုင်နက်တည်း ရဟန်းတော်တွေဟာ ကိုယ်စီကိုယ်စီ နေရာအသီးသီးက ထွက်လာကြပါတယ်။ ထွက်လာတဲ့အခါမှာလည်း အတူတူ ထွက်မလာဘဲ ဟိုက တစ်ပါး ဒီကတစ်ပါး ထွက်လာကြတယ်။

အဲဒီလို ထွက်လာကြတာကိုကြည့်ပြီး မာတိကမာတာ ဒကာမကြီးက ‘ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့် ငါ့ရဲ့သားရဟန်းတော်တွေ တစ်ပါးနဲ့တစ်ပါး စိတ်ဆိုးစိတ်ကောက်ပြီး စကားမပြောကြဘူး ထင်ပါရဲ့ တစ်ပါးမျက်နှာ တစ်ပါးလည်း မကြည့်ကြဘူး လို့တွေးပြီး အနားကိုရောက်လာကြတော့ လက်အုပ်ချီပြီး မေးလျှောက်တယ်-

‘အရှင်ဘုရားတို့ ဘယ်လိုဖြစ်ကြတာလဲ ဘုရား၊ တစ်ပါးနဲ့တစ်ပါး စကားလည်းမပြောကြဘူး။ တစ်ပါးမျက်နှာလည်း တစ်ပါးက မကြည့်ကြဘူး၊ စကားတွေများ များထားကြပါသလားဘုရား’ လို့လျှောက်တော့-

အကြီးဆုံးမထေရ်က ‘ဒကာမကြီး ဘုန်းကြီးတို့ ရဟန်းတော်တွေဟာ တစ်ပါးနဲ့တစ်ပါး စကားလည်း မများကြပါဘူး၊ ရန်လည်းမဖြစ်ကြပါဘူး၊ ဘာကြောင့် စကားမပြောကြတာလဲဆိုတော့ သမဏ ဓမ္မလို့ခေါ်တဲ့ ရဟန်းတရား အားထုတ်နေကြလို့ပါ’ လို့ပြန်မိန့်ကြားတော်မူလိုက်ပါတယ်။

သမဏဓမ္မ ဟောပြောကြ

ဒီတော့ မာတိကမာတာ ဒကာမကြီးက သမဏဓမ္မဆိုတာကို နားမလည်ပါဘူး။

‘အရှင်ဘုရား သမဏဓမ္မဆိုတဲ့ ရဟန်းတရား အားထုတ်တယ်ဆိုတာ ဘာပါလဲဘုရား’လို့ ပြန်မေးလျှောက်တော့။ အဲ့ဒီအမေးကို မထေရ်ကြီးက ဒီလိုရှင်းပြပါတယ်။

‘ရဟန်းတရားဆိုတာ -ကေသာ၊ လောမာ၊ နခါ၊ ဒန္တာ၊ တစော- ဆံပင်၊ မွေးညင်း၊ ခြေသည်း၊ လက်သည်း၊ သွား၊ အရေ အစရှိတဲ့ ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးရဲ့ (၃၂)ပါးသော အစုအဝေးကို ဉာဏ်ထဲထင်လာအောင် ဆင်ခြင်အောက်မေ့ ပွားများတာကို သမဏဓမ္မလို့ခေါ်တယ်။

နောက်ပြီး ဒီခန္ဓာကိုယ်နဲ့ စိတ်မှာဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ သဘောတရားတွေကို ဖြစ်နေတဲ့ အတိုင်း သတိကပ် ရှုမှတ်နေတာကိုလည်း သမဏဓမ္မလို့ ခေါ်ပါတယ် ဒကာမကြီး’လို့ ရှင်းပြလိုက်မှ ဒကာမကြီး သဘောပေါက်သွားတယ်။

‘ဒီလိုဆိုရင် ရဟန်းတရားဆိုတာ ရဟန်းတွေပဲ အားထုတ်လို့ ရတာပါလားဘုရား’ လို့ မေးလျှောက်ပြန်ပါတယ်။ အဲဒီအခါမှ မထေရ်ကြီးက-

တရားဆိုသည်မှာ

‘ရဟန်းတရားဆိုတာ ရဟန်းတော်တွေတင် အားထုတ်ရတာ မဟုတ်ပါဘူး။ လူဝတ်ကြောင်ဖြစ်တဲ့ ဒကာမကြီးတို့လည်း အားထုတ်လို့ရပါတယ်’ လို့ မိန့်လိုက်တဲ့အခါ-

‘ဒါဆိုရင် တပည့်တော်မကိုလည်း ရဟန်းတရား အားထုတ်ခွင့်ပေးပါဘုရား အလုပ်ပေးတရားဟောပေးပါဘုရား’ လို့ လျှောက်တော့ မထေရ်ကြီးက အလုပ်ပေးတရား ရှုပ်မှတ်ပုံ အလုံးစုံ အကုန်လုံး ဟောပေးလိုက်ပါတယ်။

ဒကာမကြီးလည်း လှူဖွယ်တန်းဖွယ်တွေ လှူဒါန်းပြီး ကျောင်းကနေပြန်သွားကာ ဆိတ်ငြိမ်ရာကို ချဉ်းကပ်ပြီးတော့ မထေရ်ကြီးညွှန်ကြားတဲ့ အတိုင်း တရားအလုပ် အားထုတ်ပြီး နေပါတော့တယ်။

ရှေးရှေးက ပါရမီအထုံရှိခဲ့ဖူးတဲ့ မာတိက
မာတာ ဒကာမကြီးဟာ မကြာမီရက် အတွင်းမှာပဲ
သုံးမဂ်သုံးဖိုလ်ကို အဘိညာဉ်နှင့်တကွ အတူရပြီး
တော့ အနာဂါမ် ဥပါသိကာ ဒကာမကြီး ဖြစ်သွား
ပါတယ်။

ဒီ အဘိညာဉ်တွေရတော့ ‘ငါကတော့ သုံး
မဂ် သုံးဖိုလ် ရနေပြီ ငါ့ရဲ့သား ရဟန်းတော်တွေ
လည်း တရားထူးတရားမြတ်တွေ ရနေကြပြီလား’
ဆိုပြီး အဘိညာဉ်နဲ့ ကြည့်လိုက်တော့ ရဟန်းတော်
အပါး (၆၀)လုံး တစ်ပါးမှ တရားမရကြသေးတာ
ကို သိလိုက်ပါတယ် ။

ဘောဇနသပ္ပာယ် လို့နေကြ

ဒီတော့ ဒကာမကြီးက စဉ်းစားတယ် ‘ငါ့ရဲ့
သား ရဟန်းတော်တွေ တရားအလုပ် အားထုတ်နေ
ကြတာကြာပြီ၊ ဘာကြောင့်များ တရားထူး မရကြ
တာပါလိမ့်’လို့ ဆင်ခြင်စဉ်းစားလိုက်တော့ အာဝါသ
သပ္ပာယ်၊ ဂေါစရသပ္ပာယ်၊ ဘဿသပ္ပာယ်၊ ပုဂ္ဂလ

သပ္ပိယ၊ ဥတုသပ္ပိယ၊ ဣရိယာပထသပ္ပိယလို့ခေါ်
တဲ့ သပ္ပိယ(၆)ပါးပြည့်စုံပေမယ့် ဘောဇနသပ္ပိယ
မမျှတလို့ တရားထူးမရကြတာဘဲဆိုတာ သိသွား
ပါတယ်။

ဒါနဲ့ ဒကာမကြီးက ‘ငါ့သား ရဟန်းတော်
တွေ ဘောဇနသပ္ပိယ ချို့ယွင်းနေတယ်၊ ဘောဇန
သပ္ပိယဖြစ်အောင်လုပ်ပေးရမယ်ဆိုပြီး ညနေက
တည်းက မနက်ဖြန်အတွက် စီစဉ်ပါတယ်။ ရဟန်း
တော်အပါး(၆၀) ကိုယ်စီကြိုက်နှစ်သက်လောက်
တဲ့ ဟင်းလျာမျိုးစုံကို ချက်ပြုတ်ခိုင်းတယ်၊ စီမံခိုင်း
တယ် ချက်ပြုတ်ပြီးတဲ့အခါ အိမ်မှာရှိတဲ့ စားပွဲကြီး
တွေပေါ်မှာ ဟင်းခွက်မျိုးစုံ တည်ခင်းထားပါတယ်။

နံနက်ခင်းရောက်တဲ့အခါ ရဟန်း အပါး
(၆၀)တို့ ဆွမ်းခံကြွလာတော့ ဒကာမကြီးက
လျှောက်လိုက်တယ် ‘**ယံ ယံ ရုစ္စတိ တံ တံ
ဂဟေတွာ ပရိဘုဇ္ဈထ**’ အရှင်ဘုရားတို့ ကြိုက်
နှစ်သက်တဲ့ ဆွမ်း၊ ဆွမ်းဟင်းတွေကို ကြိုက်
သလောက် ယူပြီးတော့ ဘုဉ်းပေးတော်မူကြပါ

ဘုရား' လို့ လျှောက်လိုက်တော့-

အကြောင်းလည်းညီ ကြိုးစားသည် ရပြီ မဂ်ဖိုလ်များ

ရဟန်းတော်တွေလည်း ဒကာမကြီး စီစဉ်ပေးထားတဲ့ ဆွမ်းဟင်းတွေထဲက ကိုယ်ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ ဆွမ်းဟင်းတွေကို သပိတ်ထဲ ထည့်ပြီး မျှတအောင် ဘုဉ်းပေးတော်မူကြတယ်။ ဘုဉ်းပေးပြီး ကျောင်းပြန်ရောက်တော့ တရားအလုပ် အားထုတ်လိုက်ကြတာ အဲဒီနေ့မှာပဲ စိတ်တည်ငြိမ်မှုတွေ ရပြီးတော့ အပါး (၆၀)လုံး ပဋိသမ္ဘိဒါနှင့်တကွ အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်တွေရပြီး ရဟန္တာကြီးတွေ ဖြစ်တော်မူသွားကြပါတယ်။

ဒီတော့ ရဟန်းတော် အပါး (၆၀)လုံး ရဟန္တာဖြစ်တော်မူကြတာ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် လိုအပ်နေတဲ့ ဘောဇနသပ္ပာယ် ပြည့်စုံသွားလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနေ့ခေတ်စားနေတဲ့ ဘူဖေးစနစ်ဆိုတာ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်က မာတိကမာတာ အနာဂါမ် ဒကာမကြီးကစခဲ့တာပါ။ ကိုယ်တိုင်ယူပြီး ကိုယ်ကြိုက်သလို ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ရတဲ့ စနစ်ကို (ဘူဖေးစနစ် ဆက်ဖ်ဆားဗစ်) ကိုယ်ကြိုက်တာ ကိုယ်တိုင်ယူစား စနစ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

ကြောင်း-ကျိုးညီပြီ သက်သေတည်

အကြောင်းတရား သပ္ပာယ်(၇)ပါးနဲ့ ကြိုးစား အားထုတ်မှု ညီညွတ်ပြီဆိုရင်တော့ မဂ်ဖိုလ်တရား တွေ ရနိုင်တယ်ဆိုတာ ရဟန်းအပါး(၆၀)နဲ့ မာတိက မာတာဒကာမကြီးတို့ဝတ္ထုက သက်သေပြခဲ့ပါပြီ။

ဒါကြောင့်မို့ 'ကြောင်း-ကျိုးညီမှ မဂ်ဖိုလ်ရ' ဆိုသည့်အတိုင်း မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို အမှန်တကယ် လိုချင် ရချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဒီသပ္ပာယ် အကြောင်း တရား (၇)ပါးနဲ့ ညီအောင် ပြည့်စုံအောင် ပြင်ဆင် ပြီး ကျင့်ကြံပွားများ ကြိုးစားအားထုတ်ကြရမယ်။

ဒီလို ကျင့်ကြံပွားများ ကြိုးစားအားထုတ် မယ်ဆိုရင်တော့ မိမိတို့ လိုချင်တဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်

မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်တွေက မကြာသော အချိန်
ကာလမှာ ရနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကိုယ်စီကိုယ်စီ
နားလည် ယုံကြည် သဘောပေါက်ပြီး သတိပဋ္ဌာန်
အကျင့်မှန်တို့ကို ကျင့်ကြံပွားများ ကြိုးစား အား
ထုတ်ကြခြင်းအားဖြင့် အကြောင်း-အကျိုး ညီညွတ်
ကာ ရဟန်းတော်အပါး (၆၀)နှင့် မာတိကမာတာ
ဒကာမကြီးတို့ကဲ့သို့ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်တို့ကို
ရနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သာဓု သာဓု သာဓု

မေတ္တာပို့

- ၁။ လုံးစုံများစွာ၊ သတ္တဝါ၊ ကောင်းစွာအိပ်စက်နိုင်ပါစေ။
- ၂။ ကြည်လင်ရှင်ပြ၊ အိပ်ရာမှ၊ နိုးထနိုင်ပါစေ။
- ၃။ မကောင်းညစ်ဆိုး၊ ဒုစရိုက်မျိုး၊ ပယ်ချိုးနိုင်ပါစေ။
- ၄။ သုံးပြာဆယ်လီ၊ ပါရမီ၊ ဖြည့်တည်နိုင်ပါစေ။
- ၅။ မေတ္တာတရား၊ လက်ကိုင်ထား၊ စဉ်းစားနိုင်ပါစေ။
- ၆။ မေတ္တာတရား၊ လက်ကိုင်ထား၊ ပြောကြားနိုင်ပါစေ။
- ၇။ မေတ္တာတရား၊ လက်ကိုင်ထား၊ လှုပ်ရှားနိုင်ပါစေ။
- ၈။ မေတ္တာပန်းခိုင်၊ ကိုယ်စီကိုင်၊ မွှေးကြိုင်နိုင်ပါစေ။
- ၉။ အဓိဋ္ဌာန်ပေါက်၊ စိတ်ကြံမြောက်၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ပါစေ။

ဓမ္မဒါနအလှူရှင်

ဓမ္မဇနရှင်

ဒေါ်ကြူကြူဝင်း

ထိန်ကုန်းရပ်

အောင်မြေသာစံမြို့နယ်

မန္တလေးမြို့

